

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Jany Brothánkové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **CPU TRADE s.r.o.**, se sídlem Rokytova 1, Brno, zast. JUDr. Radkem Kellerem, advokátem, se sídlem Jaselská 23, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 4. 10. 2017, č. j. 62 Af 100/2015 – 108,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 7. 2015, č. j. 23756/15/5300-21442-706367 byl změněn dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj ze dne 7. 7. 2014, č. j. 2954812/14/3002-24801-711251, tak, že se daň z přidané hodnoty za zdaňovací období září 2008 u žalobce nedoměruje podle pomůcek ve smyslu § 98 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu. Ve zbytku žalovaný rozhodnutí finančního úřadu potvrdil. Žalobci tak byla doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období září 2008 ve výši 1 332 606 Kč a stanoveno penále ve výši 266 521 Kč. Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou, kterou Krajský soud v Brně (dále jen „krajský soud“) zamítl v záhlaví označeným rozsudkem.

[2] Proti rozsudku krajského soudu brojil žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností, ve které současně navrhl přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Návrh odůvodnil tím, že výkon napadených rozhodnutí by pro něj znamenal nenapravitelnou ekonomickou újmu, neboť na zaplacení částky ve výši přes 2 miliony Kč nemá finanční rezervy a takové vydání by znamenalo jeho zánik.

[3] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti namítl, že stěžovatel neuvedl relevantní skutečnosti, z nichž by bylo možné dovodit splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, ani

nepředložil důkazní prostředky, z nichž by předmětná újma byla zřejmá a nesplnil tak podmínku tvrdit a prokázat vznik nepoměrně větší újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Žalovaný proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

[4] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti se užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě naplněny. Nejvyšší správní soud přitom vycházel z účetních výkazů stěžovatele, které obsahuje spis krajského soudu sp. zn. 62 Af 100/2015. Z daňového přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2014 vyplývá, že stěžovatel byl v daném zdaňovacím období v daňové ztrátě, a podle doložených účetních výkazů za rok 2014, resp. 2015 není ani stav jeho majetku takový, že by jeho případným prodejem mohl pokrýt částku, kterou je povinen uhradit na daňovou povinnost. Výkon rozhodnutí, kterým mu byla dodatečně doměřena daň z přidané hodnoty a předepsáno penále (v souhrnné výši přes 1,5 milionu Kč), by tak mohl mít na stěžovatele závažný dopad, neboť by ohrožoval další činnost stěžovatele a hrozila by jeho likvidace. Ostatně již krajský soud usnesením ze dne 7. 10. 2014, č. j. 62 Af 100/2015 – 83, přiznal žalobě odkladný účinek.

[6] Současně Nejvyšší správní soud neshledal, že by odkladným účinkem mohla třetím osobám vzniknout újma nepoměrně větší, než je újma hrozící stěžovateli. Jediným subjektem, kterého se přiznání odkladného účinku dotkne, bude stát, neboť tomu bude tomu dočasně odepřeno právo činit kroky vedoucí k výběru vyměřené daně a penále. Součet vyměřené daně a penále však v souhrnu celkových příjmů státu nepředstavuje tak zásadní položku, která by jakkoliv mohla ohrozit jeho fungování.

[7] Následně se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou, zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. Je nepochybné, že existuje veřejný zájem na včasné úhradě daňových pohledávek, přesto nelze postupovat cestou paušálního zamítání všech návrhů na přiznání odkladného účinku žalobám či kasačním stížnostem směřujícím proti rozhodnutím správců daně (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2012, č. j. 9 Afs 67/2012 – 64). Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dojde pouze k odložení vykonatelnosti rozhodnutí krajského soudu a správních orgánů do doby, než Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodne. Stěžovatel tak po určitou dobu nebude muset uloženou povinnost splnit, avšak bude k tomu povinen v případě neúspěchu své kasační stížnosti. Veřejný zájem na výběru daní tak je pouze dočasně odložen, nikoliv znemožněn.

[8] Lze tedy uzavřít, že stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku vznikne nepoměrně větší újma, než jaká by vznikla žalovanému, resp. státu či třetím osobám, v případě jeho přiznání. Přiznání odkladného účinku není ani v rozporu s důležitým

pokračování

veřejným zájmem. Vzhledem k tomu, že odkladný účinek přiznal v posuzované věci již krajský soud, postačuje přiznat odkladný účinek kasační stížnosti pouze ve vztahu k napadenému rozsudku (srov. usnesení zdejšího soudu ze dne 6. 12. 2005, č. j. 2 Afs 77/2005 – 96), čímž bude z hlediska odkladného účinku až do právní moci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci samé obnoven stav, který zde byl před právní mocí napadeného rozsudku.

[9] Ze shora uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti stěžovatelky odkladný účinek. Do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se tedy pozastavují účinky napadeného rozsudku. Tímto rozhodnutím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé. Ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly, může Nejvyšší správní soud toto usnesení i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. listopadu 2017

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu